ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 18ης Οκτωβρίου 2007 *

Στην υπόθεση Τ-28/05,

Ekabe International SCA, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον C. de Haas, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Ebro Puleva, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον P. Casamitjana Lleonart, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2004 (υπόθεση R 117/2001-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Puleva SA (νυν Ebro Puleva, SA) και Ekabe International SCA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές,

γραμματέας: K. Pocheć, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιανουαρίου 2005,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Αυγούστου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Ιουλίου 2005,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 9ης Νοεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 17 Απριλίου 1998, η εταιρία Cema υπέβαλε προς το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το ακόλουθο έγχρωμο εικονιστικό σήμα:

3 Το προϊόν για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση ανήκει στην κλάση 29 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή: «Μαργαρίνη».

4 Στις 11 Ιανουαρίου 1999, η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*.

5 Στις 12 Απριλίου 1999, η παρεμβαίνουσα, Puleva SA (νυν Ebro Puleva, SA), άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του αιτουμένου σήματος.

6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής συνίστατο στον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του αιτουμένου σήματος και του προγενεστέρου εθνικού λεκτικού σήματος PULEVA-OMEGA3 της παρεμβαίνουσας, που καταχωρίστηκε στην Ισπανία, στις 22 Μαρτίου 1999, με αριθμό 2140889 για προϊόντα της κλάσεως 29 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγια, εκχυλίσματα κρέατος, φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραθέντα και μαγειρεμένα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες, αβγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα· έλαια και λίπη βρώσιμα».

7 Η παρεμβαίνουσα και η εταιρία Cema κατέθεσαν συμπληρωματικές παρατηρήσεις στις 7 Φεβρουαρίου και στις 10 Μαΐου 2000, αντίστοιχα.

8 Με απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2000, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή με το αιτιολογικό ότι τα προϊόντα και τα επίδικα σημεία ήταν παρόμοια και υφίστατο επομένως κίνδυνος συγχύσεως στο καταναλωτικό κοινό της Ισπανίας.

9 Στις 26 Ιανουαρίου 2001, η εταιρία Cema άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

10 Στις 6 Απριλίου 2001, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

11 Στις 28 Αυγούστου 2002, η εταιρία Cema μεταβίβασε τα δικαιώματα κοινοτικού σήματος στην Primalliance, SAS.

12 Στις 30 Αυγούστου 2004, η Primalliance μεταβίβασε τα δικαιώματα κοινοτικού σήματος στην προσφεύγουσα, Ekabe International, SCA.

13 Με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή και επιβεβαίωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, με το αιτιολογικό ότι τα οικεία προϊόντα ήταν παρόμοια ή πανομοιότυπα και ότι υφίστατο κάποιος βαθμός ομοιότητας μεταξύ των σημείων.

14 Όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, με τη σκέψη 11 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το προϊόν που καλύπτει το αιτούμενο σήμα, δηλαδή η μαργαρίνη, ήταν σε μεγάλο βαθμό παρόμοιο ή πανομοιότυπο με τα έλαια, τα βρώσιμα λίπη και τα γαλακτοκομικά προϊόντα που κάλυπτε το προγενέστερο σήμα.

15 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των σημείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 14 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το στοιχείο «omega 3» είχε συνήθη διακριτικό χαρακτήρα ως προς τα προϊόντα που κάλυπτε το αιτούμενο σήμα και, επομένως, έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τη σύγκριση των συγκρουόμενων σημάτων. Το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι ο μέσος Ισπανός καταναλωτής δεν αντιλαμβανόταν, κατά τον χρόνο της αιτήσεως καταχωρίσεως του αιτουμένου σήματος, ότι το στοιχείο αυτό ήταν περιγραφικό ως προς τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των οικείων

προϊόντων, για τον λόγο ότι ήταν απίθανο να συνδέσει ο μέσος καταναλωτής το στοιχείο «omega 3» με τα πολυακόρεστα οξέα, των οποίων η διατροφική αξία συνίσταται στην πρόληψη των καρδιαγγειακών παθήσεων. Όσον αφορά τα αποσπάσματα από διάφορες ιστοσελίδες που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις οποίες γίνεται μνεία του στοιχείου «omega 3», το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι από προσεκτική εξέτασή τους δεν στηρίζονταν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σύμφωνα με τα οποία το στοιχείο «omega 3» χρησιμοποιούνταν στην τρέχουσα γλώσσα και μεγάλο μέρος του ισπανικού κοινού γνώριζε τις ιατρικές ή διατροφικές ιδιότητές του.

16 Σε οπτικό επίπεδο, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, με τις σκέψεις 15 και 16 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το στοιχείο «omega 3» αποτελούσε το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σήματος, ενώ το εικονιστικό στοιχείο φαινόταν αδιαμφισβήτητα λιγότερο σημαντικό και ελάχιστα συνέβαλε στον διακριτικό χαρακτήρα του αιτουμένου σήματος. Ούτε η λέξη «puleva» του προγενέστερου σήματος ούτε τα εικονιστικά στοιχεία του αιτουμένου σήματος παρείχαν στους καταναλωτές τη δυνατότητα να αποκτήσουν σαφή εικόνα των διαφορών μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων. Σε φωνητικό επίπεδο, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, με τη σκέψη 17 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα συγκρουόμενα σήματα ήταν παρόμοια στον βαθμό που είχαν κοινό το στοιχείο «omega 3», αλλά διέφεραν ως προς το μήκος και τον ρυθμό τους λόγω της παρουσίας του στοιχείου «puleva» στο προγενέστερο σήμα. Σε εννοιολογικό επίπεδο, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, με τη σκέψη 18 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι ο μέσος καταναλωτής δεν μπορούσε να συνδέσει εννοιολογικά το λεκτικό στοιχείο «omega 3» με το είδος των ομώνυμων λιπαρών πολυακόρεστων οξέων που είναι γνωστά για τις ιατρικές τους ιδιότητες και ότι το πιθανότερο ήταν να προσδιορίσει τη λέξη «omega» ως το τελευταίο γράμμα της ελληνικής αλφαβήτου. Όσον αφορά το στοιχείο «puleva» του προγενέστερου σήματος, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι ήταν μία επινοημένη λέξη που δεν είχε σχέση με καμία άλλη λέξη στα ισπανικά.

17 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι υφίστατο επομένως κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων για το ισπανικό καταναλωτικό κοινό υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει και να αναθεωρήσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

19 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα·

— να υποχρεώσει κάθε διάδικο ενώπιον του Πρωτοδικείου να φέρει τα δικαστικά του έξοδα στην περίπτωση που γίνει δεκτή η προσφυγή.

20 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

21 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων εφόσον ο Ισπανός καταναλωτής από τα δύο επίδικα σήματα θα συγκρατήσει μόνον τη λέξη «puleva» στο προγενέστερο σήμα, αφενός, και τη γραφιστική απεικόνιση και τα ιδιαίτερα χρώματα που συνδέονται με το στοιχείο «omega 3» στο αιτούμενο σήμα, αφετέρου.

23 Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το στοιχείο «omega 3» έχει περιγραφικό και συνήθη χαρακτήρα για τον προσδιορισμό των προϊόντων διατροφής, των οποίων χημικό συστατικό αποτελεί αυτό το είδος λιπαρού πολυακόρεστου οξέος. Η προσφεύγουσα προσκομίζει, προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού, έγγραφα σχετικά με την ύπαρξη προϊόντων διατροφής στην ισπανική αγορά που τονίζουν το στοιχείο «omega 3» και σχετικά με την ύπαρξη σημάτων που έχουν κατατεθεί στην Ισπανία τα οποία περιλαμβάνουν το στοιχείο αυτό. Όπως προκύπτει εξάλλου από τα άρθρα των εφημερίδων που δημοσιεύθηκαν στην Ισπανία και από τα αποσπάσματα των ιστοσελίδων που προσκόμισε η προσφεύγουσα ως συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής της, ο Ισπανός μέσος καταναλωτής γνωρίζει καλά τις ευεργετικές ιδιότητες των λιπαρών πολυακόρεστων οξέων τύπου omega 3 και ουδόλως θεωρεί ότι το στοιχείο αυτό συνιστά διακριτικό σημείο. Ο περιγραφικός ή συνήθης χαρακτήρας, όσον αφορά το ισπανικό κοινό, του στοιχείου «omega 3» για προϊόντα διατροφής έχει, εξάλλου, αναγνωριστεί από το Oficina Española de Patentes y Marcas (Ισπανικό Γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων) και επιβεβαιωθεί κατ' έφεση από τα Tribunales Superiores de Justicia (ανώτατα δικαστήρια) στο πλαίσιο υποθέσεων σχετικών με παρόμοιες ανακοπές. Η προσφεύγουσα θεωρεί, επομένως, ότι είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι το στοιχείο που κυριαρχεί μεταξύ των δύο συγκρουόμενων σημάτων είναι το «omega 3». Η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών είναι, επιπλέον, αντιφατική, εφόσον, για να δικαιολογήσει την εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων εκτίμησε ότι ο Ισπανός καταναλωτής γνωρίζει επαρκώς το στοιχείο «omega 3».

24 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το μοναδικό στοιχείο που δεν είναι σύνηθες και έχει διακριτικό χαρακτήρα στο προγενέστερο σήμα είναι το στοιχείο «puleva». Το γεγονός ότι το στοιχείο αυτό είναι η εταιρική επωνυμία του δικαιούχου του προγενέστερου σήματος δεν καθιστά τη λέξη αυτή δευτερεύον στοιχείο του σήματος αυτού. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι είτε το στοιχείο «puleva» χαίρει φήμης στο ισπανικό κοινό, οπότε το προγενέστερο σήμα είναι πολύ γνωστό και συγκεντρώνει την προσοχή του κοινού, είτε το στοιχείο «puleva» δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό, οπότε πρέπει να θεωρηθεί ως πρωτότυπο και επομένως ως έχον διακριτικό χαρακτήρα για τα οικεία προϊόντα. Κατά την προσφεύγουσα, η λέξη «puleva» χρησιμεύει ακριβώς για να εγγυάται την προέλευση των προϊόντων και για να καθιστά δυνατό στους καταναλωτές να διακρίνουν τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας από τα προϊόντα των ανταγωνιστών της. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η λέξη «puleva», τοποθετημένη επί κεφαλής του προγενέστερου σήματος, αποτελεί το κυρίαρχο οπτικώς στοιχείο, εφόσον είναι η πρώτη που διαβάζει ο καταναλωτής, και το κυρίαρχο φωνητικώς στοιχείο, διότι οι συλλαβές «pu» και «va» ακούγονται πολύ καθαρά. Επιπλέον, το γράμμα «p» είναι ένα πολύ ιδιαίτερο σύμφωνο που αιχμαλωτίζει την προσοχή του καταναλωτή. Εξάλλου, η λέξη «puleva» στερείται οποιουδήποτε νοήματος, ενώ ο Ισπανός καταναλωτής γνωρίζει, τουλάχιστον κατά προσέγγιση, ότι τα λιπαρά πολυακόρεστα οξέα τύπου omega 3 έχουν ευεργετικές ιδιότητες στις καρδιαγγειακές παθήσεις.

25 Τρίτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το εικονιστικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος έχει σαφέστατο διακριτικό χαρακτήρα. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το στοιχείο «omega 3» έχει ιδιαίτερη τυπογραφική μορφή, μολονότι ο αριθμός «3» φαίνεται να εντάσσεται στην ενότητα του γράμματος «a» της λέξης «omega». Το αιτούμενο σήμα αναπαρίσταται, εξάλλου, με πολύ έντονα χρώματα, δηλαδή πράσινο, κίτρινο, μπλε και κόκκινο, τα οποία ελκύουν την προσοχή του καταναλωτή. Κατά την προσφεύγουσα, το εικονιστικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος, δηλαδή το πράσινο, κίτρινο και μπλε ουράνιο τόξο που καταλήγει σε μία κόκκινη καρδιά που βρίσκεται μεταξύ του γράμματος «o» και του γράμματος «m» της λέξης «omega», αποτελεί επίσης στοιχείο με διακριτικό χαρακτήρα.

26 Τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι Ισπανοί καταναλωτές έχουν τη δυνατότητα να προβούν σε άμεση σύγκριση μεταξύ των προϊόντων που καλύπτουν τα συγκρουόμενα σήματα. Κατά την προσφεύγουσα, δεν πρόκειται για τη σύγκριση της μαργαρίνης με το σύνολο των προϊόντων διατροφής της κλάσεως 29, αλλά μόνο για τη σύγκριση με το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα καθώς και τα έλαια και τα

βρώσιμα λίπη. Ο Ισπανός καταναλωτής είναι σε θέση να συγκρίνει άμεσα, π.χ., όλα αυτά τα ροφήματα γάλακτος που είναι τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο στα ράφια και να επιλέξει ανάλογα με το σήμα ή την τιμή του προϊόντος.

27 Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το να επιτρέπεται σε ένα σήμα όπως το προγενέστερο σήμα, που αποτελείται από το στοιχείο «puleva-omega3», να μονοπωλεί το στοιχείο «omega 3» δημιουργεί μία πολύ επιβλαβή ανασφάλεια δικαίου, ενώ η λέξη αυτή θα έπρεπε να μπορεί να χρησιμοποιείται ελεύθερα (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 25).

28 Το ΓΕΕΑ απαντά ότι, εφόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε εγκαίρως ότι το στοιχείο «omega 3» μπορούσε να γίνει αντιληπτό από το ισπανικό κοινό ως περιγραφικό, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το στοιχείο αυτό είχε διακριτικό και κυρίαρχο χαρακτήρα στο προγενέστερο σήμα στον ίδιο βαθμό που είχε και το στοιχείο «puleva». Οι συνολικές ομοιότητες μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων οδηγούν, κατά το ΓΕΕΑ, στην απόφαση υπέρ της ομοιότητάς τους. Δεδομένου ότι τα οικεία προϊόντα ήταν πανομοιότυπα ή πολύ παρόμοια, δικαιολογείται η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων στην Ισπανία.

29 Όσον αφορά τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι δεν είχαν προσκομισθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ότι, επομένως, είναι κατ' αρχήν απαράδεκτα.

30 Πρώτον, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι το στοιχείο «omega 3» είναι καθεαυτό κυρίαρχο και διακριτικό και δεν έχει περιγραφικό ή συνήθη χαρακτήρα. Κατά την παρεμβαίνουσα, το στοιχείο «omega 3» ενδέχεται να είναι γνωστό σε κάποιο εξειδικευμένο κοινό, αλλά δεν είναι γνωστό στο ευρύτερο κοινό και ιδίως στον μη εξειδικευμένο ισπανό μέσο καταναλωτή.

31 Στη συνέχεια, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται προφανής ομοιότητα μεταξύ των δύο συγκρουόμενων σημάτων. Κατά την παρεμβαίνουσα, το στοιχείο «omega 3» είναι το δεσπόζον στοιχείο σε καθένα από τα δύο συγκρουόμενα σήματα, δεδομένου ότι το λεκτικό αυτό στοιχείο είναι αυτό που συγκρατεί εξ αρχής ο μέσος καταναλωτής, τόσο οπτικώς όσο και φωνητικώς. Το γεγονός ότι το αιτούμενο σήμα περιέχει ένα εικονιστικό στοιχείο δεν ασκεί επιρροή, διότι το λεκτικό στοιχείο δεσπόζει του εικονιστικού στοιχείου.

32 Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα περιορίζει τη σύγκριση των προϊόντων που καλύπτουν τα συγκρουόμενα σήματα μόνο στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, των ελαίων και των λιπών. Κατά την παρεμβαίνουσα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη στην αγορά άλλων σημάτων που περιέχουν το στοιχείο «omega 3», υφίσταται μεγάλη ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων που καλύπτουν τα επίδικα σήματα.

33 Τέλος, η παρεμβαίνουσα παρατηρεί ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας οδηγούν στην απόλυτη άρνηση καταχωρίσεως του αιτουμένου σήματος. Έτσι, το Oficina Española de Patentes y Marcas αρνήθηκε την καταχώριση του λεκτικού σήματος OMEGA 3 για προϊόντα της κλάσεως 30 που είχε ζητήσει η παρεμβαίνουσα, με το αιτιολογικό ότι το επίδικο σήμα αποτελούνταν αποκλειστικά από ενδείξεις που είναι περιγραφικές των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Ως προς το παραδεκτό ορισμένων στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου

34 Η προσφεύγουσα προσκομίζει, με τα συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής της υπ' αριθ. 4 έως 21, 24 έως 27 και 33, πραγματικά στοιχεία που δεν είχαν προσκομιστεί ενώπιον του ΓΕΕΑ όπως προκύπτει από την εξέταση του φακέλου της διαδικασίας

ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τα οποία διαβιβάστηκαν στο Πρωτοδικείο κατ' εφαρμογή του άρθρου 133, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι μόνον τα αποσπάσματα των ιστοσελίδων τα οποία προσκομίζει η προσφεύγουσα με το συνημμένο 30 του δικογράφου της προσφυγής της είχαν προσκομιστεί κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ.

35 Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι, κατά πάγια νομολογία, η προσφυγή που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου αποσκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94. Πάντως, πραγματικά περιστατικά των οποίων έγινε επίκληση ενώπιον του Πρωτοδικείου χωρίς να έχουν προβληθεί προηγουμένως ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ δύνανται να θίξουν τη νομιμότητα μιας τέτοιας αποφάσεως μόνον αν το ΓΕΕΑ όφειλε να τα λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη. Συναφώς, όπως προκύπτει από το άρθρο 74, παράγραφος 1, προς το τέλος, του ίδιου κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι στη διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως, η εξέταση από το ΓΕΕΑ περιορίζεται στα επιχειρήματα και στα αιτήματα των μερών, το ΓΕΕΑ δεν οφείλει να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν προβλήθηκαν από τα μέρη. Κατά συνέπεια, τέτοια πραγματικά περιστατικά δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα αποφάσεως του τμήματος προσφυγών [βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. II-2939, σκέψη 13, και της 21ης Απριλίου 2005, T-269/02, PepsiCo κατά ΓΕΕΑ — Intersnack Knabber-Gebäck (RUFFLES), Συλλογή 2005, σ. II-1341, σκέψη 35].

36 Κατά συνέπεια, τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα με τα συνημμένα 4 έως 21, 24 έως 27 και 33 δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί η αποδεικτική τους ισχύς.

Ως προς το βάσιμο του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94

37 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται

δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

38 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα τα οποία έχουν καταχωριστεί σε κράτος μέλος των οποίων η ημερομηνία καταθέσεως είναι προγενέστερη από την ημερομηνία αίτησης κοινοτικού σήματος.

39 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα επί του οποίου στηρίχθηκε η ανακοπή έχει καταχωριστεί και προστατεύεται στην Ισπανία. Ως εκ τούτου, για να στοιχειοθετηθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, πρέπει να ληφθεί υπόψη η άποψη του ενδιαφερομένου κοινού στην Ισπανία.

40 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως είναι ο κίνδυνος ο οποίος συνίσταται στο ότι το κοινό μπορεί να εκλάβει ότι τα επίδικα προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεόμενες οικονομικώς επιχειρήσεις. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα επίμαχα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και εκείνης των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 32 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

41 Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά

την ομοιότητα ή το ταυτόσημο των προϊόντων που προσδιορίζουν τα συγκρουόμενα σημεία. Το μόνο θέμα στο οποίο διαφώνησαν οι διάδικοι ήταν αν το τμήμα προσφυγών έκρινε ορθώς ότι τα συγκρουόμενα σημεία ήταν γενικώς παρόμοια.

42 Πρέπει επομένως να εξεταστεί το ζήτημα της ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων.

43 Κατά πάγια νομολογία, μπορούν να θεωρηθούν παρόμοια ένα σύνθετο σήμα και ένα άλλο σήμα, πανομοιότυπο ή παρόμοιο προς ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα, μόνον όταν το στοιχείο αυτό είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα. Τούτο συμβαίνει οσάκις το συνθετικό στοιχείο και μόνον αυτό μπορεί να κυριαρχεί στην εικόνα του σήματος αυτού την οποία διατηρεί στη μνήμη του το ενδιαφερόμενο κοινό και, επομένως, όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα είναι αμελητέα στο πλαίσιο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί το εν λόγω σήμα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 33, και της 4ης Μαΐου 2005, Τ-359/02, Chum κατά ΓΕΕΑ — Star TV (STAR TV), Συλλογή 2005, σ. II-1515, σκέψη 44].

44 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών κακώς κατέληξε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, με το σκεπτικό ότι είχαν κοινό το λεκτικό στοιχείο «omega 3». Κατά την προσφεύγουσα, αντιθέτως προς όσα έγιναν δεκτά με την προσβαλλόμενη απόφαση, το στοιχείο «omega 3» πρέπει να θεωρηθεί ως περιγραφικό των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων και, για τον λόγο αυτό, η λέξη «puleva» είναι το κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος. Επομένως, δεν υφίσταται εν προκειμένω κανένας κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο συγκρουομένων σημάτων.

45 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά τη νομολογία, εάν, κατά την εξέταση της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί στο ενδιαφερόμενο κοινό το αιτούμενο σήμα, ένα από τα στοιχεία που το απαρτίζουν, το οποίο στερείται διακριτικού χαρακτήρα,

συνιστά το κυρίαρχο στοιχείο του εν λόγω σήματος, ενώ τα λοιπά εικονιστικά και γραφικά στοιχεία που το συνθέτουν είναι τόσο επιφανειακά, ώστε δεν εμφανίζουν καμία πτυχή, ιδίως από απόψεως φαντασίας ή ως προς τον τρόπο με τον οποίο συνδυάζονται, που να επιτρέπει στο εν λόγω σήμα να επιτελέσει τη βασική λειτουργία του όσον αφορά τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση καταχωρίσεως προϊόντα και υπηρεσίες, τότε αυτά δεν προσδίδουν κανένα διακριτικό χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, στο σύνολο του αιτηθέντος σήματος και το σήμα δεν πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώριση (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-37/03 P, BioID κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2005, σ. I-7975, σκέψεις 73 έως 75).

46 Το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται, όσον αφορά αιτούμενο σήμα του οποίου το κυρίαρχο στοιχείο, στη συνολική εντύπωση που προκαλεί στο ενδιαφερόμενο κοινό, αποτελείται από λεκτικό στοιχείο εξ ολοκλήρου περιγραφικό υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, ενώ τα εικονιστικά στοιχεία του σήματος αυτού δεν είναι επαρκώς ζωηρά στον νου του ενδιαφερομένου κοινού, ώστε να αποσπάσουν την προσοχή του εξαφανίζοντας αυτό το λεκτικό περιγραφικό στοιχείο και να προσδώσουν στο σύνολο του επίμαχου σημείου διακριτική ισχύ (βλ., συναφώς, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Léger στην απόφαση BioID κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, Συλλογή 2005, σ. I-7979, σκέψη 75).

47 Εξάλλου, μολονότι βεβαίως ο αιτούμενος την καταχώριση κοινοτικού σήματος δεν μπορεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, να αμφισβητήσει την έγκυρη καταχώριση προγενέστερου σήματος που προβάλλεται κατ' ανακοπή για τον λόγο ότι η καταχώρισή του αντιβαίνει στο άρθρο 7 του κανονισμού 40/94 [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-186/02, BMI Bertollo κατά ΓΕΕΑ — Diesel (DIESELIT), Συλλογή 2004, σ. II-1887, σκέψη 71], όσον αφορά, αντιθέτως, ένα απόλυτο λόγο απαραδέκτου ο οποίος δεν καθιστά δυνατή την έγκυρη καταχώριση του αιτούμενου κοινοτικού σήματος, το ΓΕΕΑ έχει τη δυνατότητα, παράλληλα με τη διαδικασία ανακοπής, να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία εξετάσεως προκειμένου να εξακριβωθεί ενδεχόμενη ύπαρξη ενός τέτοιου λόγου [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-224/01, Durferrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψη 73].

48 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει, εν προκειμένω, να εξεταστεί πρώτον αν, στη συνολική εντύπωση που προκαλεί στο ενδιαφερόμενο κοινό το αιτούμενο σήμα, το λεκτικό στοιχείο «omega 3» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του εν λόγω σύνθετου σήματος, ανεξαρτήτως του διακριτικού ή όχι χαρακτήρα του στοιχείου αυτού.

49 Αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, με τη σκέψη 15 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το λεκτικό στοιχείο «omega 3», γραμμένο με πράσινους χαρακτήρες μεγάλου μεγέθους και τονισμένους με κίτρινη σκιά, αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σήματος, καθόσον αυτό θα ελκύσει πρώτο την προσοχή του καταναλωτή λόγω της κεντρικής θέσης του στο εν λόγω σήμα. Αντιθέτως, το εικονιστικό στοιχείο του σήματος αυτού, δηλαδή το πράσινο, κίτρινο και μπλε ουράνιο τόξο το οποίο δεσπόζει επί του στοιχείου «omega 3» και καταλήγει σε μία κόκκινη καρδιά, που βρίσκεται ανάμεσα στο γράμμα «ο» στο γράμμα «m» της λέξης «omega», έχει μικρότερο μέγεθος και ελάχιστα συμβάλλει, επομένως, στον διακριτικό χαρακτήρα του εν λόγω σήματος.

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί το Πρωτοδικείο ως προς τον διακριτικό ή μη χαρακτήρα, για τα προϊόντα που καλύπτουν τα συγκρουόμενα σήματα, του κυρίαρχου λεκτικού στοιχείου «omega 3», όσον αφορά το ισπανικό κοινό. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το στοιχείο αυτό είναι περιγραφικό, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως για τον λόγο αυτό θα οδηγούσε αναγκαστικά το ΓΕΕΑ, στο οποίο απόκειται να ενεργεί σύμφωνα με το διατακτικό και το σκεπτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, Τ-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 19] να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία εξετάσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας και να την απορρίψει βάσει των λόγων που αναπτύσσονται με τις σκέψεις 45 έως 49 ανωτέρω.

51 Πάντως, ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον για την ακύρωση αποφάσεως στην περίπτωση που αν ακυρωθεί η απόφαση δεν μπορεί να αντικατασταθεί παρά με νέα απόφαση, η οποία θα οδηγεί στο ίδιο αποτέλεσμα με την ακυρωθείσα απόφαση [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, Τ-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψη 97 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

52 Αντιθέτως, στην περίπτωση που το στοιχείο «omega 3» πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν έχει περιγραφικό χαρακτήρα, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, λαμβανομένου υπόψη του κυρίαρχου χαρακτήρα του λεκτικού στοιχείου «omega 3» στο αιτούμενο σήμα.

53 Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, όσον αφορά την περίπτωση αυτή, σαφή επιχειρήματα για να αμφισβητήσει το βάσιμο της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών.

54 Πρέπει να τονιστεί ότι, γενικώς, δύο σήματα είναι παρόμοια οσάκις, κατά την αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού, ταυτίζονται, τουλάχιστον εν μέρει, ως προς μία ή πλείονες ουσιώδεις πτυχές (απόφαση MATRATZEN, προπαρατεθείσα, σκέψη 30). Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, κρίσιμες πτυχές είναι η οπτική, η ακουστική και η εννοιολογική. Επιπλέον, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων πρέπει να στηρίζεται στη γενική εντύπωση που δημιουργούν αυτά, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25).

55 Συναφώς, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει, σε πρώτη ανάλυση, να θεωρηθεί ότι, στην περίπτωση που το μοναδικό λεκτικό στοιχείο το οποίο είναι κυρίαρχο σε ένα σύνθετο σήμα είναι ταυτόσημο, οπτικώς και φωνητικώς, με το ένα από τα δύο

συνολικά στοιχεία που συνθέτουν προγενέστερο λεκτικό σήμα, και στην περίπτωση που τα στοιχεία αυτά, λαμβανόμενα από κοινού ή χωριστά, δεν έχουν καμία εννοιολογική σημασία για το ενδιαφερόμενο κοινό, τα εν λόγω σήματα, εξεταζόμενα το καθένα ως ενιαίο σύνολο, πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται παρόμοια υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

56 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οπτικώς και φωνητικώς το στοιχείο «omega 3» είναι το δεύτερο από τα δύο στοιχεία που συνθέτουν το προγενέστερο σήμα (το πρώτο είναι το στοιχείο «puleva») και το μοναδικό λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος, του οποίου αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω).

57 Αν το κοινό προς το οποίο απευθύνεται δεν θεωρεί το στοιχείο «omega 3» ως περιγραφικό των οικείων προϊόντων, το στοιχείο αυτό θα γίνει αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως πρωτότυπο και εγγενώς διακριτικό.

58 Δεδομένου ότι το ίδιο ισχύει για το στοιχείο «puleva», πρέπει να θεωρηθεί ότι τα δύο αυτά στοιχεία ασκούν ισοδύναμη έλξη στο ενδιαφερόμενο κοινό και, από κοινού χρησιμοποιούμενα στην έκφραση « puleva-omega 3», θα γίνουν αντιληπτά από το κοινό ως εξίσου κυρίαρχα, χωρίς το στοιχείο «omega 3» να απολέσει τον διακριτικό του χαρακτήρα.

59 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι τα συγκρουόμενα σήματα, θεωρούμενα το καθένα ως σύνολο και λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους, είναι παρόμοια.

60 Κατόπιν των ανωτέρω, το ενδιαφερόμενο κοινό είναι πιθανό να θεωρήσει ότι τα καλυπτόμενα από το αιτούμενο σήμα προϊόντα διατροφής μπορεί να προέρχονται από την επιχείρηση που είναι δικαιούχος του προγενέστερου σήματος. Συνεπώς, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων αρκεί για να μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

61 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο Ισπανός καταναλωτής μπορεί να συγκρίνει ευθέως τα καλυπτόμενα από τα συγκρουόμενα σήματα προϊόντα δεν μπορεί να αποκλείσει τον υφιστάμενο κατά τα ανωτέρω κίνδυνο συγχύσεως. Συγκεκριμένα, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι τα προϊόντα της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας διατίθενται στο εμπόριο, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το ένα δίπλα στο άλλο. Αντιθέτως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι είναι ορθό να θεωρηθεί, όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι ο μέσος καταναλωτής των προϊόντων διατροφής σπανίως μόνον έχει τη δυνατότητα να προβεί σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων. Έτσι, ο καταναλωτής καθώς παρατηρεί τα προϊόντα διατροφής λαμβάνει υπόψη και συγκρατεί το κυρίαρχο στοιχείο του σημείου που του επιτρέπει, στο πλαίσιο μεταγενέστερης αγοράς, να επαναλάβει την εμπειρία. Πάντως, όταν το ενδιαφερόμενο κοινό θα συναντά τα προϊόντα τα οποία αφορά το αιτούμενο σήμα, των οποίων το κυρίαρχο στοιχείο είναι ταυτόσημο με το ένα από τα δύο στοιχεία που συνθέτουν το προγενέστερο σήμα, είναι πολύ πιθανό να τους αποδίδει την ίδια εμπορική προέλευση με τα εν λόγω προϊόντα.

62 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

63 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

64 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ekabe International SCA στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς Dehousse Šváby

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Οκτωβρίου 2007.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon Μ. Βηλαράς